

bestemme, hvorvidt Patienterne kan faa Udgangstilladelse eller ikke. Dertil har jeg ikke synderligt at indvende. Efter at have udtalt, at Direktionen mener ikke at kunne blande sig i Spørgsmaalet om Udgangstilladelsen, slutter den sin Skrivelse saaledes: „Under disse Omstændigheder har Direktionen ment ikke at kunne foretage andet i Sagen end at foreholde Overlægen det uheldige i overfor Patienterne at fremsætte — selv i spøgefuld Form — Ytringer, som kan give dem Anledning til at tro, at der ligger politiske Hensigter bag.“ Det er ret selvfølgelig, at Nationalforeningens Bestyrelse ikke kunde billige Overlægens højst mærkelige Spøg, men jeg kunde have ønsket, at Bestyrelsen samtidig havde udtalt, at der var rettet en Henstilling til samtlige Overlæger ved Nationalforeningens Sanatorier om, at der, for saa vidt Patienternes Helbredstilstand tillod det, burde i videst mulig Udstrækning gives dem Adgang til at udøve deres politiske Valgret, thi jeg finder det højst forkasteligt, at Patienter, fordi de er blevet optaget paa saadanne Sanatorier, uden videre og uden mindste Foranledning fra deres Helbredstilstand skal være afskaarne fra at udøve politisk Valgret, blot fordi det behager Overlægen at nægte dem Udgangstilladelse i den Tid, der er nødvendig til at afgive deres Stemme. Min Hensigt med at fremdrage Sagen her er den, at da Nationalforeningens Bestyrelse har undladt at rette en saadan Henstilling til Overlægerne for dens Sanatorier, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke maatte finde Anledning til at tilskrive Nationalforeningens Bestyrelse, at Justitsministeriet gerne saa, at Patienter paa dens Sanatorier fik Adgang til ved kommunale og politiske Valg at udøve deres Valgret i den Udstrækning, som Overlægen af Hensyn til Patienternes Helbredstilstand maatte finde formaalstjenlig. Ved at hindre Patienterne deri gør man ikke alene en Uret overfor disse Patienter, men man kan irritere dem og derved i ikke ringe Grad bidrage til at skade deres Helbred. Jeg tror nemlig, at det gør langt større Skade at forhindre dem i at deltage i et Valg, naar de ellers kan gaa til Byen i andre Anliggender, end at tillade

dem denne Deltagelse. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at rette en saadan Henstilling til Nationalforeningens Bestyrelse.

Laursen: Den ærede Ordfører undlod at omtale Ændringsforslaget under Nr. 103 paa Justitsministeriets Budget, fordi det angik en Understøttelse. Men netop af den Grund vil jeg benytte Lejligheden til at sige den højtærede Minister Tak, fordi der vil blive givet den paagældende Mand, som jeg tror fortjener det, en øget Understøttelse af 400 Kr. Den højtærede Minister har derved bidraget til at løse et gammelt og lidt pinligt Spørgsmaal paa en smuk Maade.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Ændringsforslaget under Nr. 129 angaar en forøget Bevilling paa 2,400 Kr. til Epileptikerhjemmet i Nyborg, hvorved Bevillingen hertil kommer op paa 14,400 Kr. Jeg har ikke noget mod denne Bevilling. Tværtimod! Det er et Spørgsmaal, om Staten ikke i højere Grad, end Tilfældet er, burde tage sig af de Mennesker, som lider af Epilepsi. Hjemmet i Nyborg er, saa vidt mig bekendt, det eneste Epileptikerhjem, som faar Stats-tilskud.

I Fattiglovens § 61 staar, at den Hjælp, som ydes til Epileptikere, regnes ikke for Fattighjælp, naar vedkommende er anbragt paa en statsanerkendt Anstalt. En af disse, Philadelphia ved Dianalund Station, er en ret stor Institution med vistnok 400 Patienter. I den senere Tid er der fremsat Klager over Behandlingen af disse Patienter. Nu er jeg vel klar over, at man skal være noget varsom med at tro paa de Klager, som fremkommer fra en Del af disse Patienter, men da flere stedkendte og velkendte Mænd har fremsat den Paastand, at alt indenfor denne Institution ikke er, som det burde være, ligger deri en Bekræftelse af, at der er visse Mangler ved den, som burde afhjælpes. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en udførlig Drøffelse af disse Forhold. Men jeg tror at turde sige, at det er fastslaaet ved de Forhandlinger, der er førte om denne Sag, at der paa dette Hjem mangler et tilstrækkelig vel-